Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (judecător Sv.Ghercavii)
Dosarul nr.2a-680/2024 (nr. 2-23186468-03-2a-04072024)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de Contencios administrativ
D E C I Z I E

3 iunie 2025 **mun. Bălţi**

Completul de judecată în componența:
Preşedintele ședinței, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii **Natalia Costaș, Ivan Parii**
Grefier **Cristina Țurcanu**

examinând în ședință judiciară publică apelul declarat de Ouș Inga, reprezentată de avocatul Dogotari Danu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ouș Inga împotriva O.C.N.”Optim-Capital” S.R.L., intervenienți accesorii notarul Caraiman Aurica și Comisia Națională a Pieței Financiare privind constatarea caracterului abuziv și a nulității absolute a unor clauze contractuale, restituirea sumelor achitate în surplus și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 22 aprilie 2024,-

constată:

Pretențiile reclamantului:

La 26.12.2023 Ouș Inga, reprezentată de către avocatul Dogotari Radu, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva OCN „Optim-Capital” SRL, intervenient accesoriu notarul Caraiman Aurica și Comisia Națională a Pieței Financiare privind constatarea caracterului abuziv și a nulității absolute a unor clauze contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că la 14.09.2020 între Ouș Inga, în calitate de împrumutat, și OCN „Optim-Capital” SRL, în calitate de împrumutător, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 2020-091, având ca obiect obligația pârâtului de a da în proprietatea reclamantei cu titlu de împrumut suma bănească în mărime de 2600 euro, ceea ce constituia suma de 51 322,96 lei, conform cursului oficial al BNM la data acordării împrumutului, iar reclamanta având obligația de a restitui pârâtului suma împrumutului și alte plăți aferente în termenii și în condițiile prevăzute de contract.

Reieșind din conținutul contractului de credit nebancar, împrumutul indicat mai sus a fost acordat în următoarele condiții esențiale: termenul de rambursare 48 luni, începând cu 14.09.2020 până la 10.09.2024; rata dobânzii aferente - 0,13% zilnic din suma împrumutată, dobânda anuală efectivă - 56,3412%, valoarea totală a împrumutului - 6 276,24 euro, comision de acordare a împrumutului - 4,50% din suma împrumutată, comision pentru administrarea împrumutului - 10,40 euro pentru fiecare rată, penalitatea contractuală - 20,00 euro pentru fiecare zi de întârziere a achitării în volum deplin a plăților contractuale, calculată începând cu ziua următoare, comision de achitare anticipată - 2,5% din suma împrumutului rambursat până la expirarea termenului de 180 zile din momentul acordării împrumutului și 2,00 din suma împrumutului rambursat, după expirarea termenului de 180 de zile.

La aceiași dată, în vederea garantării executării de către reclamantă a obligațiilor asumate conform contractului de credit nebancar, între reclamantă în calitate de debitor ipotecar și pârât în calitate de creditor ipotecar a fost semnat contractul de ipotecă, potrivit căruia reclamanta a instituit în favoarea pârâtului ipotecă în privința bunului imobil constituit din încăperea locativă cu suprafața de 35,6 m.p., înscris în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral *****, situat în *****.

Iar prin acordul adițional nr.1 la contractul de credit nebancar nr.2021-091 din 14.09.2020, părțile au modificat pct. 2.1. și 2.3 din contract, potrivit căruia, în ziua împrumutului de 2600 euro constituia echivalentul în lei a 51 015,12 lei, iar rambursarea împrumutului, urma a avea loc începând cu data de 18.09.2020 până la data de 10.09.2024.

După o perioadă de timp în care a achitat în modul corespunzător ratele lunare ale împrumutului, în ordinea prevăzută de graficul de rambursare anexat la contract, având în vedere faptul că reclamanta a fost în întârziere, iar din cauza penalităților exagerat de mari, aceasta s-a pomenit în situația în care nu mai reușea să reintre în graficul lunare de achitare, la propunerea pârâtului, reclamanta a solicitat să-i fie refinanțat împrumutul.

Astfel, la 20.06.2022 între reclamantă, în calitate de împrumutat, și pârât, în calitate de împrumutător, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 2022/148/B, având ca obiect obligația pârâtului de a da în proprietatea reclamantei, cu titlu de împrumut suma bănească în mărime de 2600 euro, ceea ce constituie suma de 52640,12 lei, conform cursului oficial al BNM la data acordării împrumutului, iar pârâtul având obligația de a restitui reclamantei suma împrumutului și alte plăți aferente în termenii și condițiile prevăzute de contract.

Reieșind din conținutul contractului de credit nebancar, împrumutul indicat mai sus a fost acordat în următoarele condiții esențiale: termenul de rambursare 48 luni, începând cu 20.03.2022 până la 25.06.2026 (pct. 2.3 din contract), rata dobânzii aferente

- 0,12 % zilnic din suma împrumutată (pct. 2.4 din contract), care dacă împrumutatul încalcă termenul de achitare (depășirea termenului de achitare cu 5 zile calendaristice) sau nu efectuează achitarea în volum deplin a plăților contractuale cu graficul, va fi mărit și va constitui 0,24 % zilnic din suma împrumutată zilnic și va fi aplicată, începând cu următoarea rată lunară (pct.2.10 din contract), dobânda anuală efectivă -67,40 % (pct. 2.6 din contract), valoarea totală a împrumutului - 6 133,50 euro (pct.2.7. din contract), comision de acordare a împrumutului - 4,50% din suma împrumutată (pct.2.8 din contract), comision pentru administrarea împrumutului - 10,40 euro pentru fiecare rată (pct. 2.9 din contract), penalitatea contractuală -10,40 euro pentru fiecare zi de întârziere a achitării în volum deplin a plăților contractuale, calculată începând cu ziua următoare (pct. 4.2 din contract), comision de achitare anticipată - 1 % din suma împrumutului rambursat (pct. 6.2 din contract).

Menționează că din acest împrumut obținut la data de 20.06.2022, reclamanta nu a beneficiat de careva mijloace bănești, acestea fiindu-i reținute din start pentru stingerea datoriilor (inclusiv a dobânzilor contractuale și a penalităților într-un cuantum excesiv de mare) acumulate în baza contractului de credit nebancar nr. 2020- 091 din 14.09.2020.

La aceeași dată, în vederea garantării executării de către reclamantă a obligațiilor asumate conform contractului de credit nebancar indicat supra, între reclamant, în calitate de debitor ipotecar și pârât, în calitate de creditor ipotecar, a fost semnat Acordul adițional nr.1 la Contractul de ipotecă nr.1-165 din 14.09.20208, potrivit căruia:

pct. 1.1. al Contractului de ipotecă investit cu formula executorie a fost modificat și s-a expus în următoarea redacție: „1.1. Prin contractul de credit nebancar nr. 2020-091 din 14.09.2020 creditorul ipotecar s-a obligat să acorde debitorului gajist „Ouș Inga” - un credit în sumă de 2600 euro, ceia ce în baza cursului BNM 19,7396 constituie suma de 51322,96 lei, cu termenul final de rambursare de până la 10.09.2023 numit în continuare - „Contract de credit”;

Prin contractul de credit nebancar nr 2022-148/B din 20.06.2022 Creditorul ipotecar s-a obligat să acorde debitorului gajist „Ouș Inga” - un credit în sumă de 2600 euro, ceia ce în baza cursului BNM de 20,2462 constituie suma de 52640,12 lei, cu termenul final de rambursare de până la 25.06.2026 numit in continuare - „Contract de credit”

pct. 1.6. al Contractului de ipotecă investit cu formula executorie a fost modificat și s-a expus în următoarea redacție: „1.6. Valoarea de ipotecă a Obiectului ipotecii este în suma de 2600 euro, ceea ce în baza cursului de 20,2462 BNM constituie 52640,12 lei.

În continuare, prin acordul adițional nr.1 la contractul de credit nebancar nr. 2022-148/B încheiat la data de 01.07.2022 s-au modificat pct. 2.1, 2.3 si 2.7 din contract, fiind stabilit astfel că în ziua împrumutului 2600 euro constituia 51 673,44 lei, iar rambursarea

împrumutului, urma a avea loc începând cu 01.07.2022 până la data de 25.06.2026. Totodată, valoarea totală a împrumutului urma să constituie: 6100,56 euro.

Menționează ca în baza contractului de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020, reclamanta a achitat pârâtului mijloace bănești în mărime de aproximativ 140000 de lei, iar în baza contractului de credit nebancar nr.2022-148/B din 01.07.2022, reclamanta a achitat pârâtului la data formulării prezentei cereri, mijloace bănești în mărime de aproximativ 10 000 de lei.

Cu toate acestea, din cauza unor noi întârzieri la plata împrumutului și, în special, a penalităților și dobânzilor contractuale într-un cuantum foarte mare, pârâtul, fără a acorda posibilitatea reclamantului de a redresa situația apărută, a prezentat documentul executoriu-contractul de ipotecă nr.1-165 din 14.09.2020 spre executare executorului judecătoresc Matachi Serghei care, prin încheierea nr.126-4907/23 din 04.04.2023, a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr.1-165 din 14.09.2020 investit cu formula executorie privind transmiterea de la reclamantă în posesia pârâtului a încăperii locative cu suprafața de 35,6 m.p., înscris în Registrul bunurilor imobile cu nr.cadastral *****, situat în *****.

Mai mult ca atât, în temeiul Contractului de credit nebancar nr. 2022-148/B din 20.06.2022, reclamanta a achitat pârâtului mijloace bănești în mărime de aproximativ 10000 de lei, potrivit avizului de executare a dreptului de ipotecă anexat de către pârât la dosarul de executare, acesta invocă faptul că la data întocmirii avizului, reclamanta înregistra datorii în baza contractului de împrumut după cum urmează: împrumutul - 2579,02 euro, dobânda - 120,70 euro, penalitatea - 104 euro, comision - 11,65 euro.

Altfel spus, achitând pe parcursul unui an de zile aproximativ 10000 lei în baza contractului de credit nr.2022-148/B din 20.06.2022, reclamanta s-a trezit cu faptul ca potrivit calculelor contabile ale pârâtului, acesta ar fi stins doar 20,98 de euro din corpul împrumutului, restul sumelor bănești achitate fiind repartizate în vederea stingerii unor dobânzi/comisioane/penalități excesive, fapt ce a ridicat pentru reclamantă semne rezonabile de întrebare privitor la legalitatea clauzelor contractuale din contractele menționate mai sus, ce țin în special de mărimea comisionului de acordare a împrumuturilor, a dobânzii contractuale, a dobânzii anuale efective și a penalităților contractuale, motiv din care a și fost formulată prezenta acțiune.

Cât privește caracterul abuziv al clauzelor contractuale în contractele de credit nebancar nr. 2020-091 din 14.09.2020 și nr. 2022-148/B din 20.06.2022 menționează că în rezultatul analizei minuțioase a prevederilor contractelor de credit, constată că acestea reprezintă niște contracte tipice de adeziune, în care clauzele sunt formulate în prealabil pentru o multitudine de potențiali clienți și sunt prezentate și încheiate fără posibilitatea de negociere.

Astfel, aceste clauze sunt din start prestabilite de către creditorul profesionist, fără a da consumatorului posibilitatea de a modifica sau în latura vreuna din ele, fiind pus doar în fața alegerii de a semna contractul în forma propusă sau de a refuza semnarea acestuia contract, iar eventualele diferențe dintre clauzele înserate într-un contract de credit și altele de felul dat întocmite de către profesionist, nu se datorează negocierii individuale cu clienții consumatori, ci particularităților fiecărui client în parte.

Faptul că toate contractele de credit nebancar menționate mai sus sunt de adeziune și nu au fost negociate între părți o confirmă în primul rând rapiditatea încheierii acestora, or, toate aceste contract au fost încheiate în aceiași zi cu data depunerii cererilor privind acordarea împrumuturilor. Corespunzător, acest aspect evidentiază cu certitudine faptul, că reclamanta, deși prin enunț olografic a confirmat despre luarea cunostinței cu conținutul contractelor, totuși în ansamblu n-a dispus nici de posibilitatea de a studia atent condițiile contractuale și cu atât mai mult, dânsa nu a dispus de posibilitatea de a negocia contractele de împrumut în mod individual, negociind doar mărimea împrumuturilor și termenii de rambursare, însă nu și condițiile specifice ale acestora.

Mai mult ca atât, în urma analizei punctuale a prevederilor celor 2 contracte de credit nebancare invocate mai sus, se observă cu certitudine ca acestea au un caracter similar, conținând aceleași clauze contractuale, unica diferență fiind în sumele acordate cu titlu de împrumut și pe alocuri, mărimea dobânzii legale sau a penalităților de întarziere.

Totodată, potrivit pct. 2.8 din contractele de credit nebancar nr. 2020-091 din 14.09.2020, și nr. 2022-148/B din 20.06.2022, de către pârât, au fost stabilite clauze ce impun achitarea de către reclamantă a unui comision unic nerambursabil în mărime de 4,50% din suma împrumutată, la eliberarea împrumuturilor.

În opinia reclamantei, clauza respectivă este una abuzivă or, pâratul nu a indicat în contracte care este scopul exact, pentru care au fost percepute aceste comisione mari de acordare a împrumutului, destinația acestor sume bănești, care sunt operațiunile concrete pe care pârâtul s-a obligat sa le efectueze în schimbul acestor comisioane, fapt ce impune constatarea nulității acestor clauze și corespunzător, calcularea dobânzilor, penalităților și altor costuri a împrumuturilor, reieșind din sumele bănești real acordate reclamantului.

Potrivit pct. 2.4 din contractele de credit nebancar nr. 2020-091 din 14.09.2020, și nr. 2022-148/B din 20.06.2022, de către profesionist au fost stabilite clauze ce impun achitarea de către consumator a unei dobânzi. Totodată, dobânda aferentă împrumuturilor de 43,8 % sau chiar 47,45% anual, este una exagerat de mare în raport cu rata de bază a BNM, în vigoare la momentul semnării contractelor, dar și în raport cu dobânzile contractuale stabilite de către alte entități bancare sau financiare de pe piața Republicii Moldova, prevedere ce cu siguranță urmează a fi calificată drept una abuzivă or, aceasta

creează un dezechilibru semnificativ între drepturile si obligațiile părților care decurg din contract în detrimentul consumatorului.

Mai mult ca atât, deși chiar si dobânzile contractuale în cuantumul stipulat mai sus au un caracter nerezonabil, pârâtul prin pct.2.10 al contractului nr. 2022-148/B din 20.06.2022, a stabilit că, în cazul în care împrumutatul încalcă termenul de achitare (depășirea termenului de achitare cu 5 zile calendaristice) sau nu efectuiază achitarea în volum deplin a plăților contractuale cu graficul, dobânda stabilită la pct. 2.4 va fi mărită de 2 ori, constituind 0.24 % zilnic din suma împrumutată, ceea ce denotă că în asemenea cazuri, dobânda anuală pentru împrumutul dat depășește 87.6% anual.

Drept urmare, la caz se impune reducerea cuantumului dobânzilor contractuale din contractele menționate mai sus, la cate 1% lunar, pentru ambele contracte de împrumut, care ar fi una echitabilă și într-un raport rezonabil cu rata BNM. Paralel, având în vederea reducerea dobânzilor contractuale, la caz se impunere efectuarea de către pârât a unui recalcul contabil, prin care sumele achitate de către reclamant cu titlu de dobândă, în partea ce depășește 1% lunar, să fie redistribuite la soldurile împrumuturilor.

Potrivit pct. 2.9 din contractele de credit nebancar nr. 2020- 091 din 14.09.2020, și nr. 2022-148/B din 20.06.2022 de către pârât,au fost stabilite clauze ce impun achitarea de către reclamant a unui comision de administrare a împrumutului în mărime de 10,40 euro pentru fiecare rată. În opinia reclamantei, clauzele respective sunt abuzive or, pâratul nu a indicat în contracte care este scopul exact pentru care au fost percepute aceste comisioane mari pentru administrarea împrumutului, destinația acestor sume bănești, care sunt operațiunile concrete pe care pârâtul s-a obligat să le efectueze în schimbul acestor comisioane, fapt ce impune constatarea nulității acestor clauze și corespunzător, recalcularea sumelor achitate de către reclamantă în această direcție, cu redistribuirea acestora la soldurile împrumuturilor, or aceste comisioane, aparent maschează niște dobânzi contractuale ascunse.

Suplimentar, menționează că în pct.4.2 ale contractelor nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr. 2022-148/B din 20.06.2022 de către profesionist au fost stabilite clauze privitor la faptul, că dacă împrumutatul nu va respecta punctele 2.4-2.5 din contractele de împrumut și anume nu va achita în termen și volum deplin plățile contractuale, atunci fiecare zi de întârziere se va penaliza cu 20.00 euro și corespunzător 10.40 euro.

Astfel, invocă reclamanta că clauzele penale respective sunt abuzive, deoarece acordă permisiunea pârâtului, în calitatea sa de comerciant, de a solicita de la consumator, în cazul în care nu-și va îndeplini în termen obligația de plată, drept compensație, o sumă disproporționat de mare în raport cu prejudiciul real cauzat prin neonorarea obligațiilor contractuale, plasându-1 pe consumator într-o situație juridice-economică nefavorabilă, producând efecte negative în patrimoniul acestuia. Dezechilibrul

contractual cauzat de cuantumul clauzei penale se evidențiază prin prisma echivalentei prestațiilor ce presupune ca drepturile și obligațiile reciproce trebuie să aiba, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată.

Drept urmare, în speță se impune constatarea nulității absolute a acestor clauze abuzive, iar toate sumele bănești achitate de către reclamantă și percepute de către pârât ca penalitate, să fie redistribuite ca fiind achitate la soldul împrumuturilor.

Cât privește pct.2.6 din contractele de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022, unde de către profesionist au fost stabilite clauze privitor la faptul, ca dobânda anuală efectivă DAE constituie în primul caz 56,3412 % și în cel de-al doilea 67,40%, menționează că mărimea DAE în ambele contracte de credit contestate este de asemenea, exagerată, or, raportând aceste dobânzi la DAE oferit de instituțiile financiare bancare din Republica Moldova (16,57%, 12,7%, 14%, 15,75%, 14,50), se observă că aceasta este 3-4 ori mai mare, considerent din care urmează a fi diminuată, pentru a face un echilibru între drepturile și obligațiile părților contractante.

Cu referire la contractul de ipotecă nr.1-165 din 14.09.2020 invocă reclamanta asupra nulității clauzei înserate în pct. 2.2, potrivit căreia părțile au declarat că părțile prezentului contract au convenit și solicită notarului investirea contractului de ipotecă cu formula executorie, ceea ce înseamnă că creditorul are dreptul la executarea silită a dreptului de ipotecă în conformitate cu Legea nr.142 din 26.06.2008 cu privire la ipotecă, fără adresarea cererii în instanța de judecată, aceasta urmând a fi declarată nulă, or aceasta clauza la fel nu a fost negociată cu reclamanta, explicată acestuia și crează un dezechilibru semnificativ dintre drepturile si obligațiile părților, pârâtul fiind în drept să deposedeze reclamanta de bunul imobil ipotecat fără a recurge la o procedură judecătorească, în care valabilitatea contractului va fi verificată de către o instanță judiciară competentă, fapt ce va exclude posibilitatea deposedării abuzive a reclamantului de bunul gajat.

Mai mult ca atât, contractul de ipotecă este un act subsecvent contractului de credit și respectiv, valabilitatea acestuia, este direct condiționată de valabilitatea contractului de împrumut și a clauzelor sale contractuale.

Solicită Ouș Inga:

- constatarea caracterului abuziv și declararea nulității a următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 4.2, 6.2.,

- constatarea caracterului abuziv și declararea nulității a următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr. 2022-148/ B din 20.06.2022: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 4.2, 6.2.;

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea clauzelor contractuale înscrise în contractul de ipotecă nr. 1-1106 din 18.10.2022: pct.2.2.;

- obligarea pârâtului să reclaculeze în baza contractului de credit nr. 2020- 091 din 14.09.2020 și nr. 2022-148/B din 20.06.2022, cu includerea tuturor sumelor bănești achitate de către reclamantă în baza clauzelor contractuale declarate nule, în contul stingerii datoriei de bază;

- încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

La 11.04.2024 Ouș Inga a depus cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat:

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 4.2, 6.2.,

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr.2022-148/ B din 20.06.2022: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 4.2, 6.2,

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea clauzelor contractuale înscrise în contractul de ipotecă nr.1-1106 din 18.10.2022: pct. 2.2,

- constatarea încălcării de către OCN ,,Optim-Capital”SRL a prevederilor art.15 alin.7 lit.a) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în cadrul contractului de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022,

- obligarea pârâtului să restituie în beneficiul reclamantei sumele bănești încasate în baza contractului de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022, în partea ce depășește suma inițiată debursată conform contractului de credit, ceea ce constituie suma de 2128,61 euro, convertiți în lei la cursul oficial al BNM din data executării,

- încasarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată.

Poziția primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 22.04.2024 acțiunea civilă s-a admis parțial. S-a constatat și s-a declarat caracterul abuziv și nulitatea absolută a următoarelor clauze contractuale: Pct.2.2 și pct.6.2 din contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020, încheiat între Ouș Inga și OCN ,,Optim-Capital” SRL; Pct.2.2 și pct.6.2 din contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022, încheiat între Ouș Inga și OCN ,,Optim-Capital” SRL. În rest, pretențiile s-au respins.

S-au încasat de la Ouș Inga în beneficiul OCN ,,Optim-Capital” SRL cheltuieli de judecată constituite din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3 000 lei. S-a încasat de la OCN ,,Optim-Capital” SRL în contul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Solicitarea apelantului:

La 08.05.2024 avocatul Dogotari Danu în interesele apelantei Ouș Inga a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 22.04.2024, solicitând casarea hotărârii în partea pretențiilor respinse.

Argumentele părților:

În susținerea cererii de apel a invocat argumentele din acțiunea civilă, suplimentar a atras atenția instanței de apel asupra faptului, că, reieșind din Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.11/1 din 01.03.2024 (necontestată de către profesionist), autoritatea a dispus următoarele:

2. Se constată încălcarea de către OCN ,,Optim-Capital" SRL a art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în cadrul contractului de credit nr. 2022-148/B din 20.06.2022.

3. Se prescrie OCN ,,Optim-Capital" SRL aplicarea art.15 alin.(9) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în raport cu dna Inga Ouș, client în cadrul Contractului de credit nr. 2022-148/B din data de 20.06.2022.

Totodată, în partea motivată a acestei hotărâri, Comisia Națională a Pieței Financiare a reținut următoarele aspecte relevante speței: „în contextul cercetării stării de fapt, în ordine prealabilă, privind natura comisioanelor, dobânzii și penalităților, CNPF, complementar solicitării petiționarei, a efectuat o analiză bazată pe calculele costurilor aplicate în baza contractului nr.2022-148/B din data de 20.06.2022, încheiat între petiționară și OCN ,,Optim-Capital" SRL prin prisma cerințelor legale în vigoare la data încheierii Contractului. În acest sens, se constată că OCN ,,Optim-Capital" SRL, potrivit componentei "alte plăți" percepe la acordarea împrumutului un „comision de acordare" în mărime de 4,5 la sută din suma împrumutată, care, potrivit graficului de achitare a obligațiilor contractuale (anexa nr. 1 la Contract) este calculat și încasat până la data scadenței primei rate lunare de credit (01.07.2022).

Reieșind din prevederile art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013 (în redacție la data încheierii Contractului), legiuitorul interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50 la sută, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit, depășesc 0,04 la sută din valoarea totală a creditului. În consecință, comisionul de acordare urma a fi calculat și încasat, cu respectarea limitei cumulative a plăților aferente contractului în mărime maximă de 0,04 la sută pe zi.

Astfel, în rezultatul calculelor efectuate prin prisma prevederilor menționate supra, se conchide că componenta „alte plăți aferente", conform Contractului, nu trebuie să depășească suma de 0,04 euro pe zi (valoarea totală a creditului de 2 600,00 euro*0,04 la

sută). Consecvent, a se reține că, reieșind din prevederile Contractului, adițional comisionului de acordare, urma a fi achitat un comision de administrare în mărime de 10,40 euro lunar, iar penalitatea zilnică pentru neexecutarea obligațiilor corespunzătoare ar fi constituie 10,40 euro pe zi.

Aferent speței, a se preciza că potrivit graficului decontărilor aferent Contractului, în data de 20.06.2022 a fost înregistrată operațiunea de încasare a comisionului de acordare în cuantum de 117,00 euro, fapt care denotă cert depășirea limitei zilnice menționate supra.

În drept, legiuitorul stabilește la art.15 alin.(9) din Legea nr.202/2013, consecința nerespectării limitei statuate la art.15 alin.(7) lit.a) din aceeași lege, implicit dreptul creditorului să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți). Cu referire la încadrarea încălcării în speță, a se nota că, în condițiile art. 137 din Codul administrativ, dacă, într-un caz, autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci, în cazuri similare, ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod

Potrivit explicațiilor prezentate în cadrul procedurii de audiere de către dl Roman Oceredniî, reprezentantul OCN „Optim-Capital” SRL, cu privire la modul de încasare a comisionului de acordare, a se reține că, în accepțiunea organizației, comisionul respectiv poate fi încasat oricând pe perioada contractului, fapt care, de altfel, nu este stipulat expres în conținutul Contractului. Totodată, dl Roman Ocerdnîi consideră că comisionul de acordare, precum și perioada încasării acestuia nu influențează valoarea dobânzii anuale efective. În aceste condiții, CNPF respinge argumentele invocate mai sus, din cauza că acestea contravin faptului indicării exprese, în graficul de achitare a creditului, a scadenței plății de 117,00 euro, în data de 01.07.2022”.

Prin urmare, prin această Hotărâre autoritatea publică competentă – CNPF a stabilit fără echivoc faptul, că intimata a încălcat prevederile art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în cadrul contractului de credit nr. 2022-148/B din 20.06.2022 și respectiv, prin aplicarea prevederilor art.15 alin. (9) din aceiași lege, potrivit căruia, în cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăți). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terțe dreptul de încasare a creanțelor aferente contractului de credit acordat, putem constata că în baza acestuia contract, Intimata era în drept să încaseze de la

Apelantă doar suma bănească debursată, în mărime de 2400 euro, pe când extrasele contabile prezentate de către Intimată, relevă faptul că în baza acestui contract, a fost achitată o sumă totală în mărime de 4 728,61 EUR.

Respectiv, lăsând la o partea clauzele abuzive reflectate mai sus, constată că doar pentru încălcarea prevederilor art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în cadrul contractului de credit nr.2022-148/B din 20.06.2022, intimata urmează să restituie apelantei mijloacele bănești achitate în surplus, în mărime de circa 2 128,61 EUR.

Cu referire la contractul de ipotecă nr.1-165 din 14.09.2020, atrage atenția asupra nulității clauzei inserate în pct.2.2, potrivit căreia părțile au declarat că „părțile prezentului contract au convenit și solicită notarului investirea contractului de ipotecă cu formulă executorie, ceea ce înseamnă că Creditorul are dreptul, la executarea silită a dreptului de ipotecă în conformitate cu Legea nr.142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă, fără adresarea cererii în instanța de judecată (în cod extrajudiciar)”, aceasta urmând a fi declarată nulă, or această clauză la fel nu a fost negociată cu apelanta, explicată acesteia și creează un dezechilibru semnificativ dintre drepturile și obligațiile părților, intimata fiind în drept să deposedeze apelanta de bunul imobil ipotecat fără a recurge la o procedură judecătorească, în care valabilitatea contractului va fi verificată de către o instanță judiciară competentă, fapt ce va exclude posibilitatea deposedării abuzive a apelantei de bunul gajat.

Mai mult ca atât, precizează că contractul de ipotecă este un act subsecvent contractului de credit și respectiv, valabilitatea acestuia, este direct condiționată de valabilitatea contractului de împrumut și a clauzelor sale contractuale.

Intervenientul accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare referitor la apelul declarat a menționat că la 28.11.2023, în cadrul Comisiei Naționale a Pieței Financiare, a fost înregistrată (cu nr.8075) petiția depusă de către avocatul Danu Dogotari, reprezentant al dnei Inga Ouș (debitor), prin care s-a solicitat constatarea clauzelor abuzive în contractele de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022, încheiate cu OCN „Optim-Capital” SRL.

În cadrul respectivei proceduri administrative CNPF, în temeiul Legii nr.192/1998, Legii nr.105/2003, Legii nr.202/2013 și a Codului civil, a adoptat Hotărârea nr.3/1 din 19.01.2024 Referitor la constatarea clauzelor abuzive în contractele de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022.

Ulterior, la 16.02.2024, în cadrul Comisiei Naționale a Pieței Financiare, a fost înregistrată (cu nr.1158) Cererea prealabilă, depusă de către dl Danu Dogotari, avocat, în interesele dnei Inga Ouș. În cadrul respectivei proceduri administrative CNPF a adoptat Hotărârea nr.11/1 din 01.03.2024 Referitor la cererile prealabile, depuse de dna Inga Ouș.

Consecvent, la 08.10.2024 la CNPF a fost înregistrată copia încheierii din 30.09.2024 pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ouș Inga către OCN „Optim-Capital” SRL, intervenient accesoriu notarul Caraiman Aurica, Comisia Națională a Pieții Financiare privind constatarea caracterului abuziv și nulitatea clauzelor contractuale.

În acest context, întru asigurarea desfășurării procedurii civile într-un mod eficient și just, asupra pricinii în curs de examinare, CNPF, comunică instanței constatările expuse prin Hotărârea nr.11/1 din data de 01.03.2024 Referitor la cererile prealabile, depuse de dna Inga Ouș (copia se anexează).

Totodată, având în vedere că CNPF deține calitatea procesuală de intervenient accesoriu și nu este subiect principal al raportului juridic litigios și nici nu înaintează pretenții proprii asupra obiectului litigiului, solicită anexarea materialelor prezentate la cauza civilă, examinarea acțiunii în lipsa reprezentantului CNPF şi remiterea hotărârii judecătorești pronunțate pe cauza respectivă.

Declarațiile părților în ședința de judecată:

În ședința de judecată apelanta Ouș Inga a solicitat admiterea apelului pe motivele invocate.

Reprezentantul intimatului OCN”Optim-Capital”SRL, avocatul Oceredniĭ Roman a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii contestate.

Intervenientul accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său.

Intervenientul accesoriu notarul Caraiman Aurica, citată legal prin intermediul poștei electronice, în ședința de judecată nu s-a prezentat și n-a comunicat instanței motivele neprezenței.

Articolul 206 alin.1 Codul de procedură civilă prevede că părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărîre.

Conform art.379 alin.2 Codul de procedură civilă, Neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

În consecință, completul de judecată consideră posibilă examinarea apelului în lipsa părților, procedura de citare legală fiind respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul consideră necesar de a admite apelul, din considerentele ce urmează.

Colegiul civil reţine că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunţat la 22.04.2024, iar apelul a fost declarat la 08.05.2024, ceea ce confirmă respectarea termenului de contestare a hotărârii.

Potrivit art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărîre.

Actele cauzei certifică faptul că la 14.09.2020 între OCN „Optim-Capital" SRL, în calitate de împrumutător, și Ouș Inga, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 2020-091, potrivit căruia OCN „Optim-Capital" SRL a împrumutat Ingăi Ouș suma de 2600 euro, ceea ce constituia conform cursului oficial al BNM la data acordării împrumutului 51 322,96 lei /f.d.20-26 vol.1/.

Conform pct.2.1. din contractul nr.2020-091 din 14.09.2020, împrumutătorul a acordat împrumutatului un împrumut în sumă de 2600 euro, ceea ce constituie 51322,96 lei, conform cursului oficial al BNM, la ziua acordării împrumutului (19,7396 lei = 1 euro).

Pct.2.2 Dacă în ziua de achitare devalorizarea monedei naționale față de EUR va depăși 0,27%, atunci suma împrumutului, dobânzii, penalității, comisionului și altor plăti aferente se va calcula conform cursului oficial al BNM, stabilit la data achitării, ceea ce va constitui comision de risc valutar.

Pct.2.3 Împrumutul se acordă pe termen de 48 luni, începând de la data de 14.09.2020 până la data de 10.09.2024.

Pct.2.4 Pentru utilizarea împrumutului împrumutatul se obligă să plătească împrumutătorului dobânda în mărime de 0,13% zilnic din suma împrumutată. Dobânda se calculează , începând cu următoarea zi după acordarea împrumutului.

Pct.2.6 Dobânda anuală efectivă constituie 56,3412%.

Pct.2.7 Valoarea totală a împrumutului este de 6276,24 EUR.

Pct.2.8 Pentru acordarea împrumutului , împrumutătorul se obligă să plătească împrumutătorului un comision de 4,50% din suma împrumutată.

Pct.2.9 Comision pentru administrare constituie 10,40 EUR pentru fiecare rată.

Pct.4.2 Dacă împrumutatul nu va respecta punctele 2.4-2.5 din prezentul contract și anume nu va achita în termen și volum deplin plățile contractuale, atunci fiecare zi de întîrziere se va penaliza cu 20,00 EUR pe zi, începând cu ziua următoare.

Pct.6.2 Comision de achitare anticipată constituie 2,50% din suma împrumutului rambursat, până la expirarea termenului de 180 zile din momentul acordării

împrumutului, și 2,00% din suma împrumutului rambursat, după expirarea termenului de 180 zile.

În vederea garantării executării de către împrumutat a obligațiilor asumate conform contractului de credit nebancar la 14.09.2020 între Ouș Inga, în calitate de debitor ipotecar, și OCN „Optim-Capital" SRL, în calitate de creditor ipotecar, a fost semnat contractul de ipotecă, potrivit căruia Ouș Inga a instituit în favoarea OCN „Optim-Capital" SRL ipotecă în privința bunului imobil - încăperea locativă cu suprafața de 35,6 m.p, cu nr. cadastral *****, situat în *****. /f.d.28-34 vol.1/.

Potrivit acordului adițional nr.1 din 18.09.2020 la contractul de credit nebancar nr. 2021-091 din 14.09.2020, părțile au modificat pct.2.1. și pct.2.3 din contract, în noua redacție acestea stipulând că:

2.1 Împrumutătorul acordă împrumutatului un împrumut în sumă de 2600 euro, ceea ce constituie 51 015,12 lei, conform cursului oficial al BNM, la ziua acordării împrumutului.

2.3. Împrumutul se acordă pe un termen de 48 luni, începând cu data de 18.09.2020 până la data de 10.09.2024". /f.d. 27 vol.1/.

Dat fiind survenind diferite circumstanțe din care cauză Ouș Inga nu avea posibilitate să achite ratele lunare în termen, intervenea către OCN"Optim Capital"SRL cu cereri, solicitând acordarea termenului și necalcularea penalității, urmare a cărui fapt creditorul întocmea proces-verbal de renegociere a contractului de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020 și prin ordin dispunea stoparea, micșorarea sau anularea penalității/f.d. 147-165,168-170,174-182 vol.1/.

Ulterior, la 20.06.2022 OCN „Optim-Capital" SRL, în calitate de împrumutător, și Ouș Inga, în calitate de împrumutat, au încheiat contractul de credit nebancar nr. 2022/148/B, potrivit căruia OCN „Optim-Capital" SRL a împrumutat Ingăi Ouș suma de 2600 euro, ceea ce constituie suma de 52 640,12 lei, conform cursului oficial al BNM la data acordării împrumutului/f.d.35-42 vol.1/.

Conform pct.2.1. din contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022, împrumutătorul a acordat împrumutatului un împrumut în sumă de 2600 euro, ceea ce constituie 52640,12 lei, conform cursului oficial al BNM, la ziua acordării împrumutului (20,2462 lei = 1 euro).

Pct.2.2 Dacă în ziua de achitare devalorizarea monedei naționale față de EUR va depăși 0,27%, atunci suma împrumutului, dobânzii, penalității, comisionului și altor plăti aferente se va calcula conform cursului oficial al BNM, stabilit la data achitării, ceea ce va constitui comision de risc valutar.

Împrumutul se acordă pe termen de 48 luni, începând de la data de 20.06.2022 până la data de 25.06.2026.

Pct.2.4 Pentru utilizarea împrumutului împrumutatul se obligă să plătească împrumutătorului dobânda în mărime de 0,13% zilnic din suma împrumutată. Dobânda se calculează , începând cu următoarea zi după acordarea împrumutului.

Pct.2.6 Dobânda anuală efectivă constituie 67,40 %.

Pct.2.7 Valoarea totală a împrumutului este de 6133,50 EUR.

Pct.2.8 Pentru acordarea împrumutului , împrumutătorul se obligă să plătească împrumutătorului un comision de 4,50% din suma împrumutată.

Pct.2.9 Comision pentru administrare constituie 10,40 EUR pentru fiecare rată.

Pct.2.10 dacă împrumutatul încalcă termenul de achitare (depășirea termenului de achitare cu 5 zile calendaristice) sau nu efectuiază achitarea în volum deplin a plăților contractuale în conformitate cu graficul, dobânda prevăzută la pct.2.4 va fi mărită și va constitui 0,24% zilnic din suma împrumutată și va fi aplicată, începând cu următoarea rată lunară.

Pct.4.2 Dacă împrumutatul nu va respecta punctele 2.4-2.5 din prezentul contract și anume nu va achita în termen și volum deplin plățile contractuale, atunci fiecare zi de întîrziere se va penaliza cu 10,40 EUR pe zi, începând cu ziua următoare.

Pct.6.2 Comision de achitare anticipată constituie 1 % din suma împrumutului rambursat.

La 29.06.2022 Ouș Inga și OCN"Optim Capital"SRL au încheiat acordul adițional nr.1 la contractul de ipotecă autentificat de notarul public A.Caraiman cu nr.1-165 din 14.09.2020, potrivit căruia

1. Punctul 1.1 al contractului de ipotecă investit cu formulă executorie se modifică și se expune în următoarea redacție:

1. Prin contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020 creditorul ipotecar s-a obligat să acorde debitorului gajist (Ouș Inga) un credit în sumă de 2600 euro, ceea ce în baza cursului de 19,7396 BNM constituie 51322,96 lei, cu termenul final de rambursare până la 10.09.2024.

   Prin contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022 creditorul ipotecar s-a obligat să acorde debitorului gajist (Ouș Inga) un credit în sumă de 2600 euro, ceea ce în baza cursului de 20,2462 BNM constituie 52640,12 lei, cu termenul final de rambursare de până la 25.06.2026.

2. Punctul 1.6 al contractului de ipotecă investit cu formulă executorie se modifică și se expune în următoarea redacție:

   1.6. Valoarea de ipotecă a obiectului ipotecii este în sumă de 2600 euro, ceea ce în baza cursului de 20,2462 BNM constituie 52640,12 lei.

3. Celelalte stipulări ale contractului de ipotecă rămân fără modificări, atât după formă, cât și după conținut /f.d.43-45 vol.1/.

La 01.07.2022 OCN”Optim Capital”SRL și Ouș Inga au încheiat acordul adițional nr.1 la contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022, potrivit căruia:

1) Punctul 2.1 al contractului se modifică din: împrumutătorul acordă împrumutatului un împrumut în sumă de 2600 EUR, ceea ce constituie 52640,12 lei MDL, conform cursului oficial al BNM la ziua acordării împrumutului (20,2462 lei=1 EURO), cu următorul text: împrumutătorul acordă împrumutatului un împrumut în sumă de 2600 EUR, ceea ce constituie 51673,44 lei MDL, conform cursului oficial al BNM la ziua acordării împrumutului (19,8744 lei=1 EURO);
2) Punctul 2.3 al contractul se modifică din: împrumutul se acordă pe un termen de 48 luni, începând de la data de 20.06.2022 până la data de 25.06.2026, cu următorul text: împrumutul se acordă pe un termen de 48 luni, începând de la data de 01.07.2022 până la data de 25.06.2026.
3) Punctul 2.7 al contractului se modifică din : valoarea totală a împrumutului 6133,50 EUR, cu următorul text: valoarea totală a împrumutului 6100,56 EUR.
4) Celelalte prevederi contractuale rămân nemodificate /f.d.46 vol.1/.

La 02.09.2022 OCN”Optim Capital”SRL a expediat Ingăi Ouș aviz de executare a dreptului de ipotecă (conform art.752 CC), temeiul fiind indicat: neonorarea obligațiunilor stipulate în contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022 - neachitarea plăților contractuale, solicitând transmiterea în posesia creditorului ipotecar în termen de 20 de zile bunul imobil ipotecat conform contractului de ipotecă nr.1-165 din 14.09.2020 și a acordului adițional nr.1 din 29.06.2022 /f.d.81 vol.1/.

La 04.04.2023 OCN”Optim Capital”SRL a solicitat executorului judecătoresc Matachi Serghei inițierea procedurii de executare în temeiul contractului de ipotecă nr.1-165 din 14.09.2020 și transmiterea în posesia creditorului ipotecar OCN”Optim Capital”SRL bunul ipotecat și anume apartamentul cu suprafața de 35,6 m.p, cu nr. cadastral *****, situat în *****, ce aparține cu drept de proprietate debitorului Ouș Inga. În rezultat, prin încheierea din 04.04.2023 executorul judecătoresc Matachi Serghei în cadrul procedurii de executare nr.126-4907/23 a dispus intentarea procedurii de executare /f.d82 vol.1/.

Potrivit procesului verbal nr.17/10/2023L din 17.10.2023 privind rezultatele licitării bunul imobil ipotecat: apartamentul *****cu nr. cadastral *****, situat în *****, a fost vândut cumpărătorului ***** la prețul de ***** lei /f.d.34 vol.2/.

La 28.11.2023 avocatul Dogotari Danu în interesele Ingăi Ouș s-a adresat cu petiție Comisiei Naționale a Pieței Financiare, înregistrată sub nr.8075, referitor la constatarea clauzelor abuzive în contractele de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B

din 20.06.2022. Prin hotărârea CNPF nr.3/1 din 19.01.2024 s-a constat nerespectarea Legii nr. 202/2013 /descrierea fiind dată mai jos/

La 26.12.2023 Ouș Inga, reprezentată de către avocatul Dogotari Radu, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva OCN „Optim-Capital" SRL, intervenient accesoriu notarul Caraiman Aurica și Comisia Națională a Pieței Financiare, solicitând:

- constatarea caracterului abuziv și declararea nulității a următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 4.2, 6.2.,

- constatarea caracterului abuziv și declararea nulității a următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr. 2022-148/ B din 20.06.2022: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 4.2, 6.2.;

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea clauzelor contractuale înscrise în contractul de ipotecă nr. 1-1106 din 18.10.2022: pct.2.2.;

- obligarea pârâtului să recalculeze în baza contractului de credit nr. 2020- 091 din 14.09.2020 și nr. 2022-148/B din 20.06.2022, cu includerea tuturor sumelor bănești achitate de către reclamantă în baza clauzelor contractuale declarate nule, în contul stingerii datoriei de bază;

- încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

La 11.04.2024 Ouș Inga a depus cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat:

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 4.2, 6.2.,

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea următoarelor clauze contractuale înscrise în contractul de credit nebancar nr.2022-148/ B din 20.06.2022: pct. 2.2, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 4.2, 6.2,

- constatarea caracterului abuziv și nulitatea clauzelor contractuale înscrise în contractul de ipotecă nr.1-1106 din 18.10.2022: pct. 2.2,

- constatarea încălcării de către OCN „Optim-Capital"SRL a prevederilor art.15 alin.7 lit.a) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în cadrul contractului de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022,

- obligarea pârâtului să restituie în beneficiul reclamantei sumele bănești încasate în baza contractului de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022, în partea ce depășește suma inițiată debursată conform contractului de credit, ceea ce constituie suma de 2128,61 euro, convertiți în lei la cursul oficial al BNM din data executării,

- încasarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 22.04.2024 acțiunea civilă s-a admis parțial. S-a constatat și s-a declarat caracterul abuziv și nulitatea absolută a următoarelor clauze contractuale: Pct.2.2 și pct.6.2 din contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020, încheiat între Ouș Inga și OCN ,,Optim-Capital" SRL; Pct.2.2 și pct.6.2 din contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022, încheiat între Ouș Inga și OCN ,,Optim-Capital" SRL. În rest, pretențiile s-au respins.

S-a încasat de la Ouș Inga în beneficiul OCN ,,Optim-Capital" SRL cheltuieli de judecată constituite din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3 000 lei. S-a încasat de la OCN ,,Optim-Capital" SRL în contul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

La 08.05.2024 avocatul Dogotari Danu în interesele apelantei Ouș Inga a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 22.04.2024, solicitând casarea hotărârii în partea pretențiilor respinse.

În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.1,2 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Iar alin.6 din art.373 Cod de procedură civilă statuiază că apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte și cînd hotărîrea este atacată și de alți participanți la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.5 alin.1 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială

concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Articolul 9 alin.1,2 lit.a) Cod civil prevede că drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art.10 Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.1 Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Completul de judecată reține că obiectul juridic litigios constituie constatarea caracterului abuziv și declararea nulității clauzelor contractuale.

Instanța de apel notează că în economia modernă, contractele standardizate, fie în domeniul financiar-bancar, fie în domeniul imobiliar sau prestări servicii, sunt omniprezente. Ele facilitează tranzacțiile și economisesc timp pentru părțile implicate. Totuși, această practică ascunde riscul apariției clauzelor abuzive, care, de cele mai multe ori, pot afecta consumatorii. În Republica Moldova, acest aspect este reglementat prin Codul civil, care asigură un cadru legal ce protejează consumatorii împotriva abuzurilor. Cadrul normativ autohton transpune, în mare măsură, principiile europene stabilite prin Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și garantează un grad ridicat de protecție pentru consumatori.

O clauză contractuală este considerată abuzivă atunci când, fără a fi negociată individual, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul consumatorului. În acest context, „negocierea individuală” este un element esențial, deoarece clauzele standard, adesea impuse de partea mai

puternică din punct de vedere economic (profesionistul), nu oferă consumatorului posibilitatea reală de a influența structura contractului. Iar, o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților stabilite prin contract, în detrimentul consumatorului.

Totodată, se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Acestea devin abuzive dacă favorizează, în mod excesiv, furnizorul de servicii și prejudiciază consumatorul.

Pentru ca o clauză contractuală să fie declarată abuzivă, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ anumite condiții esențiale:

- Lipsa negocierii individuale.
- Dezechilibru semnificativ între părți,
- Există un abuz de putere din partea comerciantului,
- Încălcarea drepturilor fundamentale ale consumatorului.

Colegiul civil precizează că contractele de credit nebancare din speță sunt încheiat între profesionistul OCN"Optim-Capital"SRL și consumatorul Ouș Inga.

Potrivit art.1, 2 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecţiei intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiţii echitabile pentru obţinerea creditelor de consum, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori. Domeniul de reglementare al prezentei legi sînt contractele de credit pentru consumatori.

Articolul 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, în sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii:

- consumator – persoană fizică care intenţionează să comande ori să procure sau care comandă, procură ori foloseşte produse şi servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională;

- contract de credit pentru consumatori – contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amînare la plată, împrumut sau alte facilităţi similare, cu excepţia contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de acelaşi fel, atunci cînd consumatorul plăteşte pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

Potrivit art.327 alin.1 Cod civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută).

Art. 328 alin.1 din Codul civil prevede că nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acțiune, cît și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces.

Potrivit art.329 alin.1 Cod civil în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție).

Potrivit art.1763 alin.1,3 Cod Civil, (1)Prin contractul de credit, o banca sau o organizatie de creditare nebancara (creditor) se obligă sa puna la dispozitia unei alte persoane (debitor) o suma de bani ca împrumut, cu condiţia rambursarii ei, a platii dobanzii si a altor plati aferente, sau işi asuma orice alt angajament de a achizitiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.

(3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Conform art.1242 alin. (1) Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art.1027 Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. Sînt esenţiale clauzele care sînt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

Articolul 1069 alin.1,6 Cod civil prevede că clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părți și care nu a fost negociată individual.

Potrivit art.1069 alin.(4) Cod civil, în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.

Potrivit art.1070 alin.1 Cod civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate faţă de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenţia celeilalte părţi asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

Articolul 1072 alin.1 Cod civil prevede că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

În conformitate cu dispozițiile art.1075 alin.1,2 Cod civil,

(1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

(2)Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

Conform art.1076 alin.1 Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

În conformitate cu dispozițiile art.1081 alin.4 Cod civil, orice clauză contrară dispoziţiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolută.

În conformitate cu art.16 lit.a) Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi, de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia.

Conform art.1078 alin.1 Cod civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual în contractele încheiate cu consumatorii şi care au ca obiect sau efect:

a) stabilirea, cu privire la toate litigiile născute din asemenea contract, a competenţei jurisdicţionale excepţionale a instanţei de la locul unde profesionistul îşi are sediul. Această dispoziţie nu se aplică dacă instanţa aleasă este, totodată, cea de la locul unde consumatorul îşi are domiciliul;

b) stabilirea unui termen de preaviz al declaraţiei de rezoluţiune a profesionistului mai scurt decît termenul impus consumatorului;

c) excluderea sau limitarea drepturilor consumatorului în ceea ce ţine de protecţia datelor cu caracter personal sau a vieţii private;

d) excluderea sau limitarea exercitării de către consumator a excepţiilor ori a limitelor legale ale drepturilor de autor care aparţin profesionistului, inclusiv cea de a face o copie privată de pe operă;

e) acordarea dreptului profesionistului, în cazul în care obiectul comenzii nu este disponibil, să furnizeze un echivalent fără a informa în mod expres consumatorul de această posibilitate şi de faptul că profesionistul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a ceea ce consumatorul a primit în temeiul contractului, în cazul în care consumatorul îşi exercită dreptul de a respinge prestaţia;

f) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a accepta sau a refuza o ofertă;

g) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a-şi executa obligaţiile care îi revin în temeiul contractului;

h) solicitarea de la consumator a plăţii în avans excesive sau a garanţiilor excesive de executare a obligaţiilor care îi revin. Această dispoziţie nu se aplică contractelor din domeniul serviciilor financiare;

i) împiedicarea în mod nejustificat a consumatorului să obţină livrări sau reparaţii din surse terţe adecvate;

j) legarea în mod nejustificat a contractului cu un alt contract cu profesionistul sau cu un terţ într-un mod la care consumatorul nu se poate aştepta în mod rezonabil;

k) impunerea unei sarcini excesive asupra consumatorului în cazul în care consumatorul declară rezoluţiunea unui contract pe termen nedeterminat;

l) prelungirea cu mai mult de 1 an a termenului iniţial sau a termenelor de reînnoire a contractului pentru furnizarea continuă de bunuri, lucrări sau servicii, cu excepţia cazului în care consumatorul dispune de un drept la rezoluţiune în orice moment, printr-un preaviz de maximum 30 de zile;

m) acordarea posibilităţii profesionistului de a interzice sau a limita transferul drepturilor aferente garanţiei cu ocazia înstrăinării bunului de către consumator în folosul terţilor;

n) condiţionarea de către profesionist a prestării serviciului cu un anumit tip de mijloc de măsurare, deşi mijlocul de măsurare utilizat de consumator este legal;

o) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a recurge la rezoluţiune în cazul în care profesionistul a modificat unilateral clauzele contractuale în condiţiile prevăzute la art.1077 alin.(1) pct.10);

p) exonerarea profesionistului de obligaţia, dacă este prevăzută de lege, de a soma consumatorul sau de a-i stabili un termen pentru executarea obligaţiilor contractuale.

Potrivit art.5 alin.1 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013,

(1) Creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.

Articolul 3 alin.1-3 al Directivei 93/13/CEE A Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii stabilește că o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului. Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea prezentului articol pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a acestuia indică faptul că este, cu toate acestea, un contract de adeziune. În cazul în care orice vânzător sau furnizor pretinde că s-a negociat individual o clauză standard, acestuia îi revine sarcina probei.

Prin clauza contractuală în litigiu să nu fi fost negociată se înțelege că contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, sunt preformulate, standard, clauzele fiind prestabilite de către creditor, fără să fi dat consumatorului posibilitatea de a modifica sau înlătura vreuna dintre clauze, iar eventualele diferențe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienții, ci particularităților fiecărui client în parte.

Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum sunt contractele credit/împrumut.

Astfel, negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, consumatorul, să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale.

Prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în acest sens se va verifica conținutul drepturilor și obligațiilor părților, valoarea,

la care acestea se raportează, precum și existența clauzelor, prin care nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

La aprecierea bunei-credințe va trebui să se țină cont de scopul esențial urmărit de „comision, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul", care constituie în mod vădit o obligație esențială care se impune consumatorului în schimbul punerii la dispoziție a împrumutului.

Colegiul civil ține să remarce faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a decis că protecția recunoscută consumatorilor prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

În acest sens Curtea a statuat că în ce privește problema dacă o instanță învestită cu un litigiu, decurgând dintr-un contract încheiat între un comerciant și un consumator poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, trebuie constatat că sistemul de protecție introdus prin directivă pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora.

Astfel, în cadrul atribuțiilor care îi revin, în temeiul dispozițiilor Directivei, instanța națională trebuie să verifice, dacă o clauză din contractul care face obiectul litigiului, cu care este sesizată, intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

De altfel, adoptarea unei legislații speciale privind protecția consumatorului, cum este Directiva 93/13/ CEE - la nivel european, precum și Legea nr. 256 din 09.12.2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (în vigoare la data încheierii contractului) la nivel național, au fost elaborate tocmai în scopul de a proteja consumatorii, la încheierea contractelor, inclusiv și a contractului de credit/împrumut cu organizațiile de creditare nebancară.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, stabilită în cauza C-415/11 Mohamed Aziz împotriva Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona Manresa (Catalunyacaixa) (2013), pentru a ști dacă o clauză provoacă un „dezechilibru semnificativ" între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, trebuie să se țină seama, în special de normele aplicabile în dreptul național, în lipsa unui acord între părți, în acest sens. Instanța națională va putea

evalua, prin intermediul unei asemenea analize comparative, dacă și, eventual, în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situație juridică mai puțin favorabilă, în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare.

De asemenea, este relevant, în acest scop, să se procedeze la o examinare a situației juridice, în care se găsește consumatorul menționat, având în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naționale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive.

Dezechilibrul dintre consumator și instituția de creditare nebancară ce oferă împrumutul, este ușor vizibilă. Acest dezechilibru este, în primul rând, unul economic, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimonial consumatorului. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, menționând expres că în aprecierea echilibrului/dezechilibrului contractual s-a avut în vedere faptul că echivalența prestațiilor presupune, ca drepturile si obligațiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, sistemul de protecție pus în aplicare prin directiva menționată, se bazează pe ideea că un consumator se găsește într-o situație de inferioritate față de vânzător sau de furnizor, în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și de nivelul de informare - situație care îl conduce la adeziunea la condițiile redactate în prealabil, rar având posibilitate de a exercita o influență asupra conținutului acestora (hotărîrea din 27 iunie 2000, Oceano Grupo Editorial and Salvat Editores și hotărîrea din 26 octombrie 2006, Mostaza Claro) – drept pentru care, pentru a asigura protecția urmărită de Directiva nr. 93/13/CEE, CtEDO a subliniat în mai multe ocazii, că situația de inegalitate care există între consumator și vânzător sau furnizor, nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților din contract. În cazul în care creditorul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual lui îi revine sarcina probei.

Totodată din prevederile considerentului nr.16 al Directivei 93/13/CEE „...la evaluarea bunei-credințe, trebuie acordată o atenție deosebită autorității pozițiilor de negociere ale părților, dacă consumatorul a fost influențat să fie de acord cu condiția în cauză și dacă mărfurile sau serviciile au fost vândute sau furnizate, la cererea expresă a consumatorului; întrucât condiția de bună-credință poate fi îndeplinită de vânzător sau furnizor, dacă acesta acționează corect si echitabil față de cealaltă parte, ale cărei interese legitime trebuie să le ia în considerare”.

În ceea ce privește împrejurările în care un asemenea dezechilibru este creat „în contradicție cu cerința de bună-credință”, este important să se constate că, avînd în vedere prevederile considerentului nr.16 al Directivei 93/13/CEE, instanța trebuie să verifice în acest scop, dacă creditorul, acționând în mod corect și echitabil față de consumator, se

putea aștepta în mod rezonabil, ca acesta din urmă să accepte o asemenea clauză, în urma unei negocieri individuale.

Potrivit art.37 alin.2 din Legea privind protecţia consumatorilor nr.105 din 13.03.2003, (2) Comisia Naţională a Pieţei Financiare efectuează controlul respectării de către subiecţii prevăzuţi la art.4 alin.(21) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare a prevederilor art.1069–1072, 1075–1079 şi 1081 din Codul civil în partea referitoare la contractele încheiate cu consumatorii şi constatarea clauzelor abuzive în contracte, la sesizarea consumatorului sau din oficiu, în condiţiile legii.

În continuare, instanța de apel relevă constatările CNPF din hotărârea nr.3/1 din 19.01.2024 la petiția înaintată de avocatul Dogotari Danu în interesele Ingăi Ouș referitor la constatarea clauzelor abuzive în contractele de credit nr. 2020-091 din data de 14.09.2020 şi nr. 2022-148/B din data de 20.06.2022.

Cu referire la Contractul 1 CNPF a constat nerespectarea Legii nr. 202/2013, în partea ce ţine de utilizarea noţiunii de „valoare totală plătibilă”, menționând că se atestă expunerea eronată a condiţiilor esenţiale ale Contractului 1 prin operarea cu termeni distincţi de noţiunile prevăzute la art. 3 din Legea nr. 202/2013. În aşa fel, creditorul admite prezentarea informaţiei, în mod distorsionat, către consumator, ceea ce denotă neexecutarea obligaţiei de a expune informaţia din contract în mod clar şi inteligibil. Consecvent s-a reţinut că, potrivit definiţiei prevăzute la art. 3 din Legea nr. 202/2013, valoarea totală plătibilă de către consumator este „suma dintre valoarea totală a creditului şi costul total al creditului pentru consumator.". La caz, se constată că creditorul eronat a definit valoarea totală plătibilă „valoarea totală a împrumutului", fapt care induce în eroare consumatorul, or, potrivit noţiunii definite la art. 3 din Legea nr. 202/2013, valoarea totală a creditului (la caz - împrumut) - sumele totale puse la dispoziţie în baza unui contract de credit.

Prin urmare, raportând normele legale citate la circumstanţele de fapt relevate, se atestă încălcarea de către creditor a cerinţelor legale, aplicabile valorii total plătibile (VTP), ceea ce a cauzat informarea eronată a consumatorului cu privire la VTP aplicabilă în baza Contractului 1.

CNPF a constatat caracterul abuziv al clauzelor cu privire la comisioanele percepute. Din cap. II din Contractul 1 rezultă dreptul creditorului de a încasa de la debitor următoarele comisioane: „comision de eliberare, comision de administrare, comision de achitare anticipată şi comision de risc valutar ". Din considerentele expuse supra, se constată caracterul abuziv al clauzei cuprinse la pct. 2.2 din Contractul 1 privind „comision de risc valutar,", care urmează a fi plătit de către debitor „Dacă în ziua de achitare devalorizarea monedei naţionale faţă de EUR va depăşi 0,27%, atunci suma împrumutului, dobîndei, penalităţii, comisionului şi altor plăţi aferente se va calcula

conform cursului oficial al BNM stabilit în data achitării, ceea ce va constitui comision de risc valutar. La caz, se reţine posibilitatea constatării caracterului abuziv al pct. 2.2, prin aplicarea art.1072 alin. (1) din Codul civil.

În context, nu se pune accentul pe faptul că plăţile sunt achitate în euro sau lei moldoveneşti, ci pe modul de calculare a cursului valutar, care este vădit efectuat în detrimentul consumatorului, fiindu-i acestuia impuse sarcini financiare artificiale. Mai mult, dezechilibrul relevat se manifestă prin faptul că debitorul este ţinut să suporte, în toate cazurile, un anume prejudiciu, ca urmare a fluctuaţiilor fluxului valutar, profesionistul/creditorul instituind o protecţie a intereselor sale financiare în mod disproporţionat cu interesele consumatorului.

Consecvent, creditorul, prin impunerea unui plafon minim în cazul scăderii cursului euro în raport cu leul moldovenesc, a pasat riscul în sarcina debitorului şi a desconsiderat interesele economice ale acestuia. Aşadar, aplicarea unor cerinţe discriminatorii în ceea ce priveşte conversia valutară la momentul acordării împrumutului în raport cu momentul achitării ratelor de credit dezavantajează considerabil interesele patrimoniale ale debitorului.

La fel, CNPF a stabilit nerespectarea dispoziţiilor imperative, stabilite la art. 20 din Legea nr. 202/2013, în clauza cuprinsă la pct. 6.2 din Contractul 1, menționând că corespunzător pct. 6.2 din Contractul 1, „Comisionul de achitare anticipată constituie 2,50% din suma împrumutului rambursat, până la expirarea termenului de 180 de zile din momentul acordării împrumutului şi 2,00% din suma împrumutului rambursat, după expirarea termenului de 180 de zile.”

S-a notat că normele speciale din Legea nr. 202/2013 reglementează aspectele legate de rambursarea anticipată, implicit mărimea maximă a compensaţiilor, la care poate pretinde creditorul. Anume, în conformitate cu art.20 alin.(2) şi alin (3) din legea prenotată, „(2) în cazul rambursării anticipate a creditului, creditorul este îndreptăţit la o compensaţie rezonabilă şi justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului, cu condiţia ca rambursarea anticipată să intervină într-o perioadă în care rata dobînzii aferente creditului este fixă. O astfel de compensaţie nu poate fi mai mare de:

a) 1% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată şi rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an;
b) 0,5% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată şi data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an.

(3) Nu se solicită o compensaţie pentru rambursare anticipată în căzul în câre:

a) rambursarea a fost realizată ca urmare a executării unui contract de asigurare care are drept scop asigurarea riscului de neplata:

b) contractul de credit este acordat sub forma unei facilităţi de tip „descoperit de cont " (overdraft): sau

c)rambursarea anticipată intervine într-o perioadă în care rata dobînzii aferente creditului nu este fixă".

Raportând conţinutul pct. 6.2. din Contractul 1 la norma art. 20 din Legea nr.202/2013, se constată încălcarea normei imperative.

De asemenea CNPF a constatat caracterul abuziv și al clauzelor 3.7,.5.3, Având un text similar, din conţinutul Contractului 2, se relevă aceleaşi încălcări, prin urmare, se reţin aceleaşi considerente expuse la punctele prenotate.

S-a menționat și despre caracterul abuziv al clauzei prin care se stabileşte dobânda majorată aferentă creditului (împrumutului).

Potrivit cap.11 pct. 2.10 din Contractul 2. „Dacă împrumutatul încalcă termenul de achitare (depăşirea termenului de achitare cu 5 zile calendaristice) sau nu efectuează achitarea în volum deplin a plăţilor contractuale în conformitate cu grafic, dobînda prevăzută la pct. 2.4 va fi menită şi va constitui 0,24% zilnic din suma împrumutată şi va fi aplicată începînd cu următoarea rată lunară.".

Clauza prin care se modifică rata dobânzii contractuale nu a fost inclusă în Informaţia standard (precontractuală) şi nu a fost adusă la cunoştinţa debitorului anterior semnării contractului de credit. Consecvent, clauza de la pct. 2.10 din Contractul 2 este una abuzivă.

Complementar, se observa că majorarea dobânzii care survine ca urmare a încălcării termenului de achitare a plăţilor conform graficului este o consecinţă negativă, o sancţiune aplicată debitorului. În acelaşi timp, s-a notat că din conţinutul Contractului 2, rezultă şi aplicarea penalităţii, calculată pe zi, pentru neachitarea în termen sau în volum deplin a plăţilor contractuale. În condiţiile enunţate, aplicarea concomitentă a clauzelor contractuale corespunzătoare cauzează dubla sancţionare a debitorului, ceea ce este contrar bunei-credinţe. Respectiv, clauza contractuală, cuprinsă la pct. 2.10 din Contractul 2 comportă caracter abuziv prin prisma art. 1077 alin. (1) sbp. 6) din Codul civil.

Prin hotărârea nr.3/1 din 19.01.2024 CNPF a constatat încălcarea de către OCN"Optim Capital" SRL a art.5 alin.3 lit.c), f),g), l), p), art.10 alin.3 lit.d), f), G0, R), art.20,23 din legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori; s-a atenționat OCN"Optim Capital" SRL asupra necesităţii respectării necondiţionate a cerinţelor stabilite prin Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în cazul contractelor de credit; s-a constatat caracterul abuziv al clauzelor

din Contractul de credit nebancar nr. 2020-091 din data de 14.09.2020, cuprinse la pct.2.2, 6.2, 3.7, 5.3; s-a constatat caracterul abuziv al clauzelor din Contractul de credit nr. 2022- 148/B din data de 20.06.2022, cuprinse la pct.2.2, 2.10, 6.2, 3.8, 5.3/f.d.201-209 vol.1/.

Ulterior, în baza cererilor prealabile înaintate de Ouș Inga către CNPF la 16.02.2024 și din 21.02.2024, CNPF suplimentar a constat că OCN „Optim-Capital" SRL, potrivit componentei „alte plăţi" percepe, la acordarea împrumutului, un „comision de acordare" în mărime de 4,5 la sută din suma împrumutată, care, potrivit graficului de achitare a obligaţiilor contractuale (anexa nr. 1 la Contract) este calculat şi încasat până la data scadenţei primei rate lunare de credit (01.07.2022).

Reieşind din prevederile art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013 (în redacţie la data încheierii Contractului), legiuitorul interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50 la sută, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit, depăşesc 0,04 la sută din valoarea totală a creditului.

În consecinţă, comisionul de acordare urma a fi calculat şi încasat, cu respectarea limitei cumulative a plăţilor aferente contractului în mărime maximă de 0,04 la sută pe zi.

Astfel, în rezultatul calculelor efectuate prin prisma prevederilor menţionate supra, se conchide că componenta „alte plăţi aferente", conform Contractului, nu trebuie să depăşească suma de 1,04 euro pe zi (valoarea totală a creditului de 2 600,00 euro*0,04 la sută).

Consecvent, s-a reţinut că, reieşind din prevederile Contractului, adiţional comisionului de acordare, urma a fi achitat un comision de administrare în mărime de 10,40 euro lunar, iar penalitatea zilnică pentru neexecutarea obligaţiilor corespunzătoare ar fi constituie 10,40 euro pe zi.

Aferent speţei, a se preciza că, potrivit graficului decontărilor aferent Contractului, în data de 20.06.2022, a fost înregistrată operaţiunea de încasare a comisionului de acordare în cuantum de 117,00 euro, fapt care denotă cert depăşirea limitei zilnice menţionate supra.

În drept, legiuitorul stabileşte, la art.15 alin. (9) din Legea nr.202/2013, consecinţa nerespectării limitei statuate la art.15 alin.(7) lit.a) din aceeaşi lege, implicit dreptul creditorului să solicite doar restituirea sumei iniţiale, debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi).

În rezultat, prin hotărârea nr.11/1 din 01.03.2024 CNPF a constatat încălcarea de către OCN „Optim-Capital" SRL a art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013 privind

contractele de credit pentru consumatori în cadrul contractului de credit nr. 2022-148/B din data de 20.06.2022; s-a prescris OCN „Optim-Capital” SRL aplicarea art.15 alin.(9) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în raport cu dna Inga Ouş, client în cadrul Contractului de credit nr. 2022-148/B din data de 20.06.2022/f.d.217-221 vol.1/.

Reieșind constatările CNPF în hotărârile enunțate supra, adoptat la cererile înaintate de Ouș Inga, completul de judecată concretizează că s-a constatat caracterul abuziv al clauzelor contractelor de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022.

Potrivit art.15 alin.(7) Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, se interzice:

a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului;

b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.

Iar alineatul 9 al art.15 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori statuiază că în cazul încălcării prevederilor alin.(7) şi (8) din prezentul articol şi ale art.38[1] alin.(3) lit.b) din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi).

Dat fiind constatată încălcarea de către creditorul OCN”Optim Credit” SRL a dispozițiilor art.7 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, intervine sancțiunea prevăzută de art.9 al aceleiași legi, respectiv, OCN”Optim Credit” SRL poate solicita doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat.

Potrivit actului de verificare privind distribuirea plăților în temeiul contractului de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020, însoțit de ordinele de plată, întocmit de OCN”Optim Capital”SRL, debitorul Ouș Inga a achitat în total suma de 133 833,36 lei.

Iar conform actului de verificare privind distribuirea plăților în temeiul contractului de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022, însoțit de ordinele de plată, întocmit de OCN”Optim Capital”SRL debitorul Ouș Inga a achitat în total suma de 13150 lei, în total fiind achitată suma de 146 983,36 lei.

Reieșind din faptul că Ouș Inga în ambele cazuri contractuale a împrumutat câte 2600 euro, ceea ce echivalentul în lei moldovenești, conform cursului BNM la data încheierii contractului, potrivit acordurilor adiționale la contractele vizate, constituie : pentru contractul de credit nebancar nr.2020-091 din 14.09.2020 suma de 51015,12 lei și pentru contractul de credit nebancar nr.2022-148/B din 20.06.2022 suma de 51673,44 lei, în total suma debursată de OCN”Optim Capital”SRL către Ouș Inga constituie 102 688,56 lei.

În așa mod, Colegiul civil conchide că în privința relațiiilor contactuale stabilite între părțile litigante urmează de aplicate sancțiunile prevăzute de Legea nr.202/2013 citată în alineatul precedent și dat fiind că Ouș Inga a achitat în beneficiul OCN”Optim Capital”SRL suma totală de 146 983,36 lei, iar suma debursată a fost de 102 688,56 lei pentru ambele contracte, respectiv, suma care excede suma debursată, urmează a fi restituită de către OCN”Optim Capital”SRL în beneficiul Ingăi Ouș, ca fiind îmbogățire nejustificată în cuantum de 44 294,80 lei.

Poziția instanței de apel se bazează pe următoarele norme :

Art.1979 Cod civil stipulează că dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea. Prevederile alin.(1) se aplică doar în conformitate cu dispoziţiile prezentului capitol.

Conform art.1981 alin.4 Cod civil, o îmbogăţire este nejustificată, cu excepţia următoarelor cazuri: a) persoana îmbogăţită este îndreptăţită faţă de persoana dezavantajată să obţină îmbogăţirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărîri judecătoreşti sau unui alt temei legal; sau b) persoana dezavantajată şi-a dat consimţământul în mod liber şi fără eroare de a suferi dezavantajul. De asemenea, îmbogăţirea este nejustificată dacă: a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei aşteptări care nu s-a realizat; b) persoana îmbogăţită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea aşteptare; şi c) persoana îmbogăţită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogăţirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanţe.

Prin prisma art.1984 Cod civil, o persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său. În scopul constatării dacă o persoană a obţinut o îmbogăţire şi a

mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogăţită l-a suferit în schimbul îmbogăţirii sau după îmbogăţire.

Conform art.1985 Cod civil, o persoană este dezavantajată prin micşorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia. În scopul constatării dacă o persoană a suferit un dezavantaj şi a mărimii acestuia nu se va lua în considerare îmbogăţirea pe care această persoană a obţinut-o în schimbul dezavantajului sau după dezavantaj.

Astfel, încălcarea prevedrilor legale a dus la o îmbogățire nejustificată a creditorului, care, în final, urmează să restituie această îmbogățire nejustificată debitorului său, drept urmare a aplicării sancțiunii legale.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța de apel reține că potrivit art.82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Articolul 94 alin.1 Codul de procedură civilă prevede că (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

La înaintarea apelului Ouș Inga a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei /f.d.82 vol.2/, din acest considerent, completul de judecată consideră necesar de a dispune compensarea apelantei Ouș Inga a cheltuielilor de judecată suportate pentru achitarea taxei de timbru din contul intimatului OCN”Optim Capital SRL.

Distinct de cele enunţate, Colegiul civil şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de admite apelul declarat de Ouș Inga, cu casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 22.04.2024, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă înaintată de Ouș Inga se admite.

Conducându-se de prevederile art.385 lit.c) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil și de contencios administrativ, -

decide:

Admite apelul declarat de către Ouș Inga, reprezentată de avocatul Dogotari Radu.

Casează integral hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 22 aprilie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ouș Inga împotriva O.C.N.”Optim-Capital” S.R.L., intervenienți accesorii notarul Caraiman Aurica și Comisia Națională a Pieței Financiare privind constatarea caracterului abuziv și a nulității absolute a unor clauze contractuale, restituirea sumelor achitate în surplus și compensarea cheltuielilor de judecată, pronunță o nouă hotărâre potrivit căreia:

Admite acțiunea formulată de Ouș Inga, reprezentată de avocatul Dogotari Radu împotriva O.C.N.”Optim-Capital” S.R.L., intervenienți accesorii notarul Caraiman

Aurica și Comisia Națională a Pieței Financiare privind constatarea nulității absolute a unor clauze contractuale și restituirea sumelor achitate în surplus.

Constată nule clauzele contractuale înserate în contractul nr.2020-091 din 14.09.2020 și în contractul nr.2022-148/B din 20.06.2022, ce prevăd calcularea dobânzilor, comisioanelor, taxelor, penalităților, dobânzii de întârziere și orice alt tip de plăți suplimentare.

Aplică față de O.C.N.”Optim -Capital” S.R.L. sancțiunile prevăzute de art.15 alin.(9) al Legii nr.202 din 12.07.2013, privind contractele de credit pentru consumatori și privează creditorul O.C.N.”Optim- Capital” S.R.L. de dreptul de a cere de la debitorul Ouș Inga oricare plăți prevăzute cu titlu de dobândă, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plăți în temeiul contractelor de împrumut nr.2020-091 din 14.09.2020 și nr.2022-148/B din 20.06.2022.

Constată dreptul O.C.N.”Optim- Capital” S.R.L. de a reține de la debitorul Ouș Inga și a trece în contul stingerii creditelor acordate, suma de: 2600 euro, echivalentul în lei moldovenești a 55 322,96 (cincizeci și cinci mii trei sute douăzeci și doi lei 96 bani) lei (la momentul eliberării), pentru contractul de credit nr.2020-091 din 14.09.2020 și a sumei de 2600 euro, echivalentul în lei moldovenești a 52 640,12 (cincizeci și două mii șase sute patruzeci lei 12 bani) lei,(la momentul eliberării), pentru contractul de credit nr. 2022-148/B din 20.06.2022, iar în total pentru ambele credite suma de 107 963 (una sută mii șapte nouă sute șaizeci și trei) lei.

Încasează de la O.C.N.”Optim- Capital” S.R.L. în beneficiul lui Ouș Inga suma de 39 020 (treizeci și nouă mii douăzeci) lei achitate excesiv, cu titlu de îmbogățire nejustificată.

Încasează de la O.C.N.”Optim-Capital” S.R.L. în beneficiul lui Ouș Inga cheltuieli de judecată în mărime de 200 (două sute) lei cu titlu de restituire a taxei de timbru.

Decizia este definitivă, fiind cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele ședinței, judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș** **Ivan Parii**